

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNAK KOPŠ
1950. GADA 29. MARTA
Nr. 105 (5799)
3.
SEPTEMBRIS
SESTDIENA,
1988. GADS
Maksā 3 kap.

4. septembrī —
Naftas un gāzes rūpniecības darbinieku diena

Rajona iedzīvotāju ērtībām

Katru gadu septembra pirmajā svētdienā atzīmējam Naftas un gāzes rūpniecības darbinieku dienu. Vienlaikus atskatāmies uz paveikto, izvirzām sev jaunus uzdevumus.

Pēdējais gads bijis steigas un rūpju pilns, jo Preiļos jāapkalpo 1447 gāzes balonu iekārtas, no pazemes cisternām gāzi centralizēti saņem 1669 ģimenes. Aglonas ciematā ir vairāk nekā 400 gāzes iekārtu. Lauku apvidū gāzi izmanto 7444 ģimenes. (No tām 502 gāzi saņem centralizēti). Rajonā ir tikai viena lauku saimniecība, kur vēl nav speciālo iekārtu gāzes centralizētai padevei.

Februārī zilā liesma iedegās 24 dzīvokļu virtuvēs kolhozā «Sīlukalns». Vasaras vidū gāzi saņēma divi nami Preiļos. Pavisam mūsu aprūpē ir 10589 gāzes iekārtas. Tuvākajā laikā zilā liesma iedegsies Aglonas padomju saimniecības 18 dzīvokļu namu virtuvēs. No šī gada sākuma gazificēti 436 dzīvokļi.

Sogad esam snieguši iedzīvotājiem sadzīves pakalpojumus par 36 tūkstošiem rubļu, plāna uzdevumus izpildot par 105,6 procentiem.

Šī gada pirmajā ceturksnī sociālistiskajā sacensībā starp Latgales zonas rajoniem izcīnīta 1. vieta.

Labus panākumus individuālajā sociālistiskajā sacensībā gūvis gāzes balonu pārvadātājs šoferis Jānis Vilcāns, avārijas dienesta atslēdznieks Stanislavs Mainulis, noliktavas pārzine Zinaida Matvejeva.

Par panākumiem darbā ar Galvenās gazifikācijas komitejas Goda rakstu apbalvots S. Mainulis, Daugavpils gāzes pārvaldes Goda plāksnē ievietots avārijas dienesta meistars J. Vjakses fotoattēls, ar pārvaldes Goda rakstu apbalvota Z. Matvejeva.

J. ZARĀNS,
Preiļu gāzes apgādes rajona priekšnieka vietnieks

Viskrāšņākos rudens ziedus...

Zinību dienas rīts šogad ausa it kā neparasts. Jo skola beidzot grib atbrīvoties no vienveidības, no sarežģīto teoriju izklāsta, no pārslodzes.

Preiļu 1. vidusskolas audzēkņiem un skolotājiem jaunais mācību gads nesīs prieku un arī rūpju dzirkstis. Var runāt par raženo vasaru. Skolotāju P. Skuteļa un F. Livmaņa mudināti, kolēni savākuši daudz sienu: tā soziem pietiksot visam K. Marksa kolhoza ganāmpulkam. Saimniecības partijas pirmorganizācijas sekretāre Jadviga Kļavinska svinīgās līnijas priekšā paziņo: «Skolotāji ir tiesīgi saukties par Nopelniem bagātiem kolhozniekiem». Skolēni arī izrādīja daudzus hektārus lopbarības kultūru sējumu.

Vistem ir prieks par audzēkņu sasniegumiem sportā: republikas skolēnu spartakiādē. Vissavienības sacensībās. Īpaši spoža ir Guntara Kokina sudraba mēdala PSRS jaunatnes meistarsacīkstēs ūdenslēpošanā. Labais sportiskais nemiers ir arī Ārim Petrovam, Aldim Adamovičam, Arnoldam Smeikstam, Guntaram Rateniekam un daudziem citiem. Konkrētu un nopietnu sarunu ar skolēniem, pedagoģiem un audzēkņu vecākiem risināja ra-

jona tautas izglītības nodaļas vadītājs Jānis Lazda: «Varbūt skolā padomāt par to, lai izveidotu kādu humanitāro klasi? Sādu ieceri plāno realizēt Līvānu 1. vidusskolā. Varbūt stundas saīsināt līdz 40 minūtēm, tādējādi iekonomējot laiku veselības stundai? Tā dara vairākās republikas skolās, pērnajā mācību gadā šādi strādāja arī Rožupes astoņgadīgajā skolā. Varbūt tiem audzēkņiem, kuriem ir grūtības ar mācību programmas apgušanu, apvienoties atsevišķā klasē un pamazām sākt apgūt kādu profesiju. Sajā mācību gadā tā mēģinās darīt Līvānu 2. vidusskolā.» So «varbūt» ir daudz. Lai nu kāds realizējas arī Preiļu 1. vidusskolas ikdienā!

Pirmā skolas diena tagad ir visas tautas svētki. Kad atvasaras saulē deg asteru un gladiolu pušķi. Viskrāšņākos ziedus skolēni nolika pie V. I. Leņina pieminekļa un pilsētas Brāļu kapos.

Ziedus pirmajā skolas dienā pie V. I. Leņina pieminekļa nolika arī Preiļu 2. vidusskolas skolēni.

Zinību diēna svinīgi noritēja visās rajona mācību iestādēs.

A. ILJINA

Tuvojas gaidītas pārmaiņas

Parasti cenšamies nepārslogot laikraksta lappuses ar foto ilustrācijām, kurās atainoti dažnedažādi metāla priekšmeti. Taču šoreiz nolēmām iemūžināt kadru: svaigi krāsotu un spīdošu cauruli. Jo tai ir svarīga loma Līvānu, precīzāk, eksperimentālā biokīmiskās rūpnīcas katlu mājas vēsturē. Loti drīz pa to

sāks plūst gāze un darbinās siltumcentrāles ūdens sildīšanas katlu — pagaidām gan tikai vienu. Tas nozīmē, ka pilsētas apgāde ar siltumu būs regulāra un droša. Tas dos arī ieguldījumu (kaut nelielu) dabas aizsardzībā.

Eksperimentālā biokīmiskā rūpnīca pilsētā ir pirmais uzņēmums, līdz kuram ierīkots gāzes vads. Pašlaik paātrinātos tempos top trase, kas pievadīs gāzi būvmateriālu un konstrukciju kombinātam, koksnes konstrukciju rūpnīcai, stikla fabrikai. Pilsētas lielākos uzņēmumus gazificēšanai sagatavo dažādas organizācijas — Daugavpils un Līvānu celtnieki, arī specializētas montāžas pārvaldes no Rīgas. Rēzeknes un Vangāziem.

Gāzes vads uzbūvēts jau apmēram 7 kilometru garumā. Līvānos parādījušās kompakts celtnes, kuras dēvē par gāzes sadales punktiem. Bet ārpus pilsētas robežas atrodas visas gāzes apgādes sistēmas sirds — gāzes sadales stacija. Šeit viss jau sagatavots, lai no maģistrālā vada varētu saņemt šo gaišzilo kurināmo un aizvadīt to tālāk uz pilsētu un Oškalna kolhozu. — Mēs, ekspluatācijas dienesta darbinieki, rūpīgi sekojam, kā lielākie patērētāji gatavojas saņemt dabas gāzi, — stāsta Līvānu gāzes apgādes rajona priekšnieks K. Kalniņš. — Uz-

nēmumi izturas pret šo svarīgo pasākumu ar lielu atbildības izjūtu. Vienlaikus ar iekārtu montāšanu notiek arī apkalpojošā personāla sagatavošana. Gribētos, lai visi saprastu, cik šī lieta ir nopietna. Ar gāzi taču nedrīkst jokot. Ceru, ka nākamajā piecgādē šāda veida kurināmo varēs izmantot arī individuālo māju īpašnieki.

Līvāni gatavojas kļūt par oturu pilsētu Latgalē (pēc Daugavpils), kura saņems «lielo» gāzi.

I. IVANOVA

ATTĒLOS:

● viens no Līvānu gāzes sadales stacijas saimniekiem Vladimirs Belousovs (no kreisās) pagaidām vēl, kā mēdz teikt, nav ticis pie teikšanas. Taču ļoti drīz arī šeit dienām un naktīm ritēs sprāigs darbs, ik minūti kontrolējot gāzes padēvi. Tāpēc nav lieki vēl kādu reizi pakonsultēties ar pieredzējušo gāzes saimniecības darbinieku Kārlī Kalniņu, kurš šajā dienestā nostādājis jau pusotra desmita gadu:

● eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas siltumcentrāles katlu iekārtu mašīnists L. Valevko tagad kļuvis divkārt bagāts. Kopā ar kolēģiem viņš sekmīgi apguvis mācību kursu siltumkatla ekspluatēšanā, izmantojot gāzveida kurināmo.

J. SILICKA foto

Pārskats

par piena izslaukumiem rajona saimniecībās (pēc RARA dispečerdienestā datiem)

Saimniecība	Izslaukts no govs augstā III dekadē (kg)	+ salīdz. ar iepriekšējo dekadē (tkg)		+ salīdz. ar to pašu laiku 1987. g. (tkg)
		+	-	
Leņina	15,4	-0,3	+0,9	
«Kr. Oktjabrj»	15,3	-1,0	-0,4	
Dzeržinska	13,2	-0,8	+1,0	

«Sark. ausma»	12,4	-0,4	—
«Zelta vārpa»	12,2	-0,2	-0,3
«Nākotne»	12,0	-0,4	+0,2
Raiņa	11,6	-1,0	-1,4
Kirova	11,5	-0,8	+0,5
«Vārkava»	11,4	-0,5	+0,6
K. Marksa	11,2	-0,7	+0,6
Rušonas p. s.	11,2	-0,7	-0,8
M. Gorkija	11,1	-0,6	+0,6
Oškalna	10,7	-0,9	-0,2
«Sīlukalns»	10,6	-0,5	—
«Rīts»	10,5	-0,6	+0,2
Aglonas p. s.	10,4	-0,2	-1,0
Suvorova	9,9	-1,1	+0,2
«Dzintars»	9,8	-1,1	-0,3
Rudzātu p. s.	9,8	-0,2	-1,0
«Dubna»	9,3	-0,6	-0,3

RAJONĀ 11,6 -0,6 -0,1

Apbalvojums par varonību

Vairāk nekā pirms gada — 1987. gada pavasarī — no Afganistānas atgriezās Arvids Reliņš.

Atgriezās dzimtajos Pelēcos kopā ar atmiņām par nesajamajiem dienestā un cīņu biedriem, tālo un ne tikai no saules stariem «karstā» Džalalabadu. Atgriezās ar medaļu «Par teicamu karadienestu».

Nupat — 23. augustā — Arvids saņēma vēl vienu apbalvojumu, kura vērtību zina ikviens karavīrs internacionālists. Proti, rajona kara komisariāta viņam tika pasniegta medaļa «Par varonību».

Nezinu, vai par iepriekšējo apbalvojumu Arvids kādam bez sevišķas vaicāšanas bija stāstījis, taču sarunā nopratu, ka to dien, uz komisariātu dodamies, viņš nevienu nebija lieki informējis, kurp un kāpēc dosies. Sak, vai mums darīšanu Preļos kārtojams.

Kārtējo reizi pārliecinājos,

ka — lai nu kas, bet lielīšanās un pat ne runīgums, ja saruna skar viņus pašus, kara skolu izģājušajiem pušķiem nav raksturīga.

Un patiešām — bija parasta darba diena, kad kolhozā steidza ar labības novākšanu, Arvidam (kā jau šoferim) zināms, ko tāda brīdi vērtā katra mašina un katra neizmanto stunda. Tāpēc viņam pats par sevi saprotams likās, ka diena, saimniecībā atgriezoties, turpināsies pie mašīnas stūres.

Te arī var pieļikt punktu nelielajam stāstījumam par mūsu vienādi, par vienu no mums — tikai ar krietni lielāku pieredzi. Par cilvēku, par dzīvi un dzīvību.

● **ATELĀ:** rezerves karavīrs internacionālists Arvids Reliņš.

Medaļas pasniegšanas brīdī klā: bija S. JOKSTE un J. SILICKIS

Uzmanības centrā nacionālās attiecības

Latvijas Komunistiskās partijas Centrālās Komitejas Propagandas un agitācijas nodaļa nesēn izveidots nacionālo attiecību sektors. To vada nodaļas vadītāja vietnieks vēsturnieks Juris Goldmanis.

«Nebūs pārspīlēti teikts, ka no augstas starpnacionālo attiecību kultūras daudzējādā ziņā ir atkarīgi pārkārtošanās panākumi», uzskata J. Goldmanis. «Tāpēc gan tuvākajā nākotnē, gan arī tālākā perspektīvā radīt labvēlīgus apstākļus dažādu tautību cilvēku savstarpējās saprašanās un cieņas līmeņa paaugstināšanai ir viena no visaktuālākajām problēmām».

Latvijā, kas etniskās daudzveidības ziņā ieņem vienu no pirmajām vietām Padomju Savienībā, nav nevienas problēmas — vai tā būtu ekonomikas, kadru, ekoloģijas vai kultūras politikas problēma, nemaz nerunājot par lingvistiskā rakstura grūtībām, kas neskartu dažādu tautību cilvēku intereses. Palīdzēt ikdienas darbībā pareizi

ņemt vērā nacionālo faktoru ir mūsu sektora uzdevums. Tas strādā ciešā sadarbībā ar visām Latvijas Komunistiskās partijas CK nodaļām un republikānisko Nacionālo un starpnacionālo attiecību komisiju.

Sektoram, no vienas puses, jākoordinē un jāpazīlina pētījumi nacionālo attiecību sfērā, jāiesaista tajos jauni spēki, zinātnieki, jātagatavo zinātnes kadri. Bet no otras puses — šo izstrādņu rezultāti jāizmanto savā praktiskajā darbībā.

Pēdējā laikā Latvijas Komunistiskās partijas CK Partijas vēstures institūta zinātnieki kopīgi ar Latvijas PSR Zinātņu akadēmijas sociologiem sākuši pētīt divvalodības problēmas. Šis olašais pētījums tiks veikts Latvijas rajonos, aptvers dažādas sociālās, etniskās un vecuma grupas, un ar to sāksies augstas starpnacionālo attiecību kultūras veidošanas problēmu ilgalcīga kompleksa zinātniska izstrādāšana.

LATINFORM

● Sovasar Polijas Tautas Republikā strādāja Latvijas PSR LOTOS vienība, kuras sastāvā bija arī mūsu rajona jaunieši — LIVIJA SLICA (no Preiļu I. vidusskolas) un VALDIS VANAGS (no Līvānu I. vidusskolas).

Livija šodien dalās ar mums savos iespaidos.

Vasarā strādāju Ščecinā...

No 27. jūnija līdz 21. jūlijam Polijas Tautas Republikā strādāja un atpūtās internacionālā LOTOS vienība no Latvijas.

Grupā bija 30 cilvēki: 28 skolēni, grupas vadītāja un audzinātāja. Saskaņā ar līgumu 10 skolēni bija no Valmieras rajona, jo Valmieras rajona kolhozā «Vaidava» strādāja poļu vienība. Pārējie skolēni bija no dažādām Latvijas vietām — Dobeles, Siguldas, Alūksnes, Rēzeknes, Valkas u. c.

Mūsu LOTOS vienība dzīvoja Ščecinas pilsētas rajonā, kuru sauc par Ščecinas ozoliem. Ščeci-

na ir trešā lielākā pilsēta Polijā (pēc Varšavas un Krakovas), liela ostas pilsēta, kur pietāj kuģi no daudzām pasaules malām, arī no Padomju Savienības. Ščecinas platība ir 30 kvadrāt kilometr. Pusi teritorijas aizņem zaļie stādījumi. Ļoti interesanta ir pilsētas centrālā kapsēta. Tās kopējā platība ir 150 hektāri, garums — 60 kilometri. Tā ir otrā lielākā kapsēta pasaulē. Vienlaikus tā pilda arī parka funkciju.

Mūsu vienība strādāja komunālajā saimniecībā pilsētas labiekārtošanas darbos — parkos un pilsētas mežos.

Svētdienās tika organizētas ekskursijas, apmeklējām operas teātri. Interesantākā no ekskursijām bija iepazīšanās ar Ščecinu. Redzējām pilsētas kultūras un vēstures pieminekļus, apskatījām darbojošos baznīcu.

Arī ikdienā vakari pagāja interesanti. Bija iespēja paskatīties video filmas, paspēlēt ar kompjuteriem. Notika draudzības spēles basketbolā.

Nepatīkami bija Ščecinā redzēt ļoti daudz smēķētāju, īpaši jau sievietes. Smēķēšanas ziņā Polija ieņem 5. vietu pasaulē. Pastāv arī alkohola problēma.

Tomēr kopumā iespaids par Poliju palika patīkams. Katrs no mums ieguva daudz ko jaunu un interesantu.

L. SLICA,

Preiļu 1. vidusskolas 11. c klases skolniece

Jūs rakstijāt redakcijai

Kāpēc mainīts ielas nosaukums

● Vairāki Līvānu iedzīvotāji savās vēstulēs redakcijai jautāja: «Kāpēc Daugavpils iela tika pārdēvēta par Larčenko ielu? Vai šis lēmums nebija sasteigts? Vai Larčenko vārdā nevajadzēja nosaukt kādu no jaunajām pilsētas ielām?»

Daugavpils iela par Larčenko ielu tika pārdēvēta 1986. gadā. Šis lēmums nebija sasteigts. 2. vidusskolas skolēni vāca materiālus par Valsts drošības orgānu Līvānu nodaļas vadītāju, Lielā Tēvijas kara dalībnieku Larčenko, kurš 1948. gadā gāja bojā no buržuāzisko nacionālistu rokās un tika apbedīts pilsētas Brāļu kapos. Pēc tam, kad visi materiāli bija savākti, skolas partijas organizācija visa kolektīva vārdā lūdza Larčenko vārdā nosaukt vienu no pilsētas ielām.

Pamatojoties uz attiecīgo nolikumu, tika precizēti 2. vidusskolas iesniegtie dokumenti. Pilsētas izpildkomitejas sēdē apspriedām Larčenko nopelnus, kā arī jautājumu par teritoriālo pamatojumu, proti — māju skaitu, ģeogrāfisko izvietojumu,

ielas ārējo izskatu utt. Izpildkomiteja ņēma vērā arī to, ka iela sākas pie 2. vidusskolas un skolēni soliļi uzņemties par ielu šefību — palīdzēt tās apzāļumošanā un labiekārtošanā.

Ielā 9. maijā — Uzvaras dienā — pulcējas kara veterāni, kā arī iznīcinātāju bataljona bijušie kaujinieki — Larčenko cīņu biedri. Larčenko vārdā nosauktās pionieru vienības pionieri kara veterāniem, kuri dzīvo Larčenko ielā, pasniedz ziedus. Jau divas reizes notikusi Larčenko balvas izcīņa starp 1. un 2. vidusskolu skolēniem.

Pie 2. vidusskolas atklāta piemēna plāksne, kura vēsta kā vārdā nosaukta iela. Pilsētas izpildkomiteja uzskatīja un uzskata, ka drošības orgānu vadītājs, kurš atdevis savu dzīvību cīņā pret padomju varas lenaid-

niekiem un apbedīts Brāļu kapos, ir cienīgs, lai viņa vārdā nosauktu ielu. Arī tā ir mūsu vēsture.

Patlaban pilsētā izplānotas divas jaunas ielas, daži zemes gaball jau nodoti apbūvei. Ņemot vērā to, ka rakstnieks Jānis Niedre ir daudz darījis latviešu tautas labā, ka viņš dzimis netālu no Līvāniem, vienu ielu nolēms nosaukt viņa vārdā. Otrai ielai dots Jāņa Rudzutaka vārds.

Kādā no tikšanās reizēm pilsētas izpildkomitejā kara veterāns Kalniņš ierosināja uzstādīt piemēnas plāksni ar to iedzīvotāju vārdiem, kuri neatgriezās no Lielā Tēvijas kara kauju laukiem. Izpildkomiteja atbalstīja viņa priekšlikumu un uzskata, ka šādu piemēnas plāksni varētu uzstādīt Slavas skvērā, kurš patlaban top. Jautājums galīgi tiks izlemis pēc būvdarbu pabeigšanas.

V. LEINE,

Līvānu pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētāja vietniece

Vēstule ar komentāru

Kārtējais „bums“

Cienījamā redakcija!

Jūsu laikraksta 16. augusta numurā izlasīju rakstiņu par saldējuma neregulāru piegādi Līvānos. Tiesām nesaprotu, kāpēc pilsētā vēl joprojām nav saldēšanas iekārtu? Un vēl — gribu jautāt b. Sustovam: kur pazudušas konfektes, cepumi, vafeles? Vai to uzglabāšanai arī vajadzīgi ledusskapji?

Galvenais jautājums: kādēļ pārdošanā pietiekamā daudzumā vairs nav veļas pulvera? To pārdod

Redakcija pievienojas lasītājas lūgumam un cer, ka rajona patērētāju biedrību savienības vai Līvānu patērētāju biedrības vadītāji atbildēs uz uzdotajiem jautājumiem.

● Bet šodien parunāsim par pašu sasāpējušāko jautājumu. Tātad — kas pie mums notiek ar veļas mazgājamo pulveri un pārējiem sintētiskajiem mazgāšanas līdzekļiem?

Jā, nesen rajona veikalos parādījās paziņojumi, ka saskaņā ar Preiļu rajona izpildkomitejas 31. gada 3. augusta rīkojumu Nr. 186 minēto preču pārdošana būs ierobežota — gan daudzuma, gan pārdošanas laika ziņā. Vai tas nozīmē, ka atkal gaidāma kārtējā talonu sistēma?

Uz šo jautājumu redakcijai atbildēja rajona patērētāju biedrību savienības priekšsēdētāja vietniece tirdzniecības jautājumos G. Trifonova.

tikai pēc plkst. 17.00 un — tikai divas paciņas katram. Varbūt turpmāk arī veļas pulveri (tāpat kā cukuru) pārdos tikai pret taloniem?

Lūdzu b. Sustovu neaizbildināties ar nepietiekamiem vai izsmeltiem fondiem, bet konkrēti atbildēt uz vienu vienīgu jautājumu: kad uzlabosies iedzīvotāju apgāde ar pirmās nepieciešamības precēm? Un kas konkrēti tiek darīts, lai veikalos tukšie plaukti neradītu iedzīvotājos paniku?

A. ALEHNO
Līvānos

1987. gadā realizētas 157 tonnas sintētisko mazgāšanas līdzekļu. Šogad ledaliti fondi 170 tonnu apjomā. Pirmajā pusgadā veikaliem piegādāts pat vairāk sintētisko mazgāšanas līdzekļu nekā paredzēts. Tas darīts uz apmaiņas operāciju rēķina ar nolūku paplašināt sortimentu. Trešajā ceturksnī piegādes palikušas pagājušā gada līmeni (tas pats gaidāms arī ceturtajā ceturksnī). Taču ir viena atšķirība: pagājušajā gadā gandrīz radās veļas mazgāšanai pulvera un citu mazgāšanas līdzekļu pārpalikumi, turpretī šogad esam solīsti ierobežot to realizāciju. Iemesls tam viens — strauji pieaug pircēju pieprasījums.

Runājot ar pārdevējiem un uzklaušot satrauktos pircējus, mēģināju noskaidrot, kas izraisījis šo kārtējo aļotāžu. «Kāds kaut kur» padzirdējis, ka tiksot slēgta mazgājamo līdzekļu

rūpnīca, cits atkal mēlo par cenu paaugstināšanu. Tirdzniecības darbinieki gan apgalvo, ka viņi no visas šīs ježas neko nezina. Jā, rūpnīca katru gadu ir pārtraukusi darbu profilaktisko remontu laikā. Taču pirms tam tā ir saražojusi preces tādā daudzumā, ka to rezerves priekšdienām ir pietiekamas. Tādēļ atliek vienīgi minēt, no kurienes gan šī klūdālnā informācija nākusi.

Manuprāt, ir vērts padomāt, lūk, par ko: vai izplatot šādu melīgu informāciju, mēs nenodarām pāri paši sev? Atbilde ir viennozīmīga. Meklēsim sevi spēkus nepakļaut masu psihozel un histērijai savu veselo saprātu!

Aizrādījums tirdzniecības darbiniekiem: pirms pieņemt kādu lēmumu (it sevišķi, ja tas attiecas uz iedzīvotāju apgādi ar pirmās nepieciešamības precēm), ir jāinformē iedzīvotāji. Cilvēkiem jāzina ne tikai pats lēmums, bet arī tā pieņemšanas iemesli.

I. KOROLOVA

Tautas fronteī ir jābūt arī Preiļu rajonā

Kā zināms, republikā jau aktīvi sācis darboties Tautas frontes (TF) koordinācijas centrs, kurš republikas laikrakstos publicējis aicinājumu iedzīvotājiem. Tajā teikts, ka līdz šim sabiedrībā vēl nepiedzīvotā domas aktivitāte jāpārvērš par rīcību. Tāpēc katram sev jāuzdod jautājums: ko es konkrēti varu darīt partijas XIX Vissavienības konferences un republikas radošo savienību plēnumu rezolūciju īstenošanā. Koordinācijas centrs aicina mūs visus meklēt domubiedrus savā uzņēmumā un dzimtajā vietā, darbīgāk iesaistīties TF kustībā, noteikt mūsu tuvākos konkrētos uzdevumus, kuri jārisina nevis pēc birokrātijas piedāvātajām shēmām, bet gan pēc būtības. Aicinājumā uzsvērts, kas bez plaši izvērstas progresīvo spēku savienošanas nav izdarāma republikas tautas saimniecības struktūras reorganizācija, kā arī atrisināmi citi vitāli svarīgi uzdevumi.

Kopš 19. augusta Tautas frontes atbalsta grupa nodibinājusies arī Preiļu rajonā un par to informē TF koordinācijas centrs Rīgā. Pagaidām tā skaitliski vēl ir ļoti neliela. Taču esam pārliecināti, ka Tautas fronteī varētu būt atbalstītāji visās rajona pilsētās, ciematos un ciemos. Tāpēc aicinām tos rajona iedzīvotājus (neatkarīgi no viņu tautības, ienemamā amata un partijas piederības), kuri jūt sevī nepiecie-

šamību aktīvi darboties, lai nodrošinātu PSKP XIX Vissavienības konferences un republikas radošo savienību plēnuma rezolūcijās ietvertu ideju drīzāku realizāšanu, pieteikties Preiļu rajona TF atbalsta grupā. Kopīgi darbojoties, mēs varētu piedalīties ekoloģijas problēmu risināšanā savā rajonā, kultūras un vēstures pieminekļu atjaunošanā, iedzīvotāju migrācijas procesa saprātīgā regulēšanā, kā arī sekmēt, lai nākamās vēlēšanas noritētu atbilstoši PSKP XIX Vissavienības konferences nostādņēm.

Tā kā mums vēl nav vienotas konkrētas adreses, jo esam no dažādām darbvietām, tad lūdzam savus pieteikumus un priekšlikumus sūtīt uz adresi: PREIĻOS, Dārza ielā 10, A. Višņevskim.

Kavēties nedrīkst. Līdz Tautas frontes dibināšanas kongresam, kas tiek plānots jau septembrī, mums vajadzētu apzināt savus spēkus, lai mēs no sava rajona varētu izvirzīt un sūtīt uz kongresu visnoderīgākos — kompetentākos, autoritatīvākos un enerģiskākos delegātus.

Tautas frontes atbalsta grupas biedri: A. Višņevskis (agrofirma «Krasnij Oktjabr»), J. Bricis (ražošanas apvienība «Elektrons»), J. Upenieks (agrofirma «Krasnij Oktjabr»), S. Mikulāns (Preiļu SCO), B. Ducmane (J. Raiņa muzejs «Jasmuiža»)

Latgales ainava Rīgā

Rīgā, Mākslinieku namā sviniņi atklāja Rūtas Opmanes grafiku personālistādī. Pateicīgo mākslas mīļotāju ziedi ar savu krāšņumu atgādināja alz loga mirdzošo Daugavu.

Grafike Rūta Opmane pēc Latvijas Mākslas akadēmijas beigšanas (1966. gadā) sekmīgi piedalījās izstādēs ar Vidzemes un Latgales skatiem, ar ziedu kompozīcijām un klusajām dabām.

Rūta Opmane savā mākslā daudz mācījusies no pedagoga profesora Pētera Upīša. Dabās neskartā pirmatnība un cilvēka

mitekļis ar stārķi uz jumta, upes mierīgais plūdums gar klinšu krastiem un ķeburaiem kokiem virs alu griestiem... Ar daudzpakāpju ainavām, kuras izraisa pārdomas, māksliniece skatītājiem ir tuva un izprotama.

Attēlotie Latgales ezeri un koki vedina dziļāk ieskatīties dzelmēs un lapotnēs, aicina to visu iemīlēt un pasaudzēt.

Ar šo izstādi Rūta Opmane atskaitās par savu līdzšinējo darbu. Nesen viņa atzīmēja 50 dzīves gadu jubileju.

I. RISMANE

Decembrī — grāmatu un periodikas otrā izsole

15. septembrī Rīgas Centrālās antikvariāts (Leņina ielā 46) uzsāks izdevumu atlasī antikvāro un bukinistisko izdevumu otrajai izsolei, kura notiks decembra pirmajā pusē. Organizatori aicina piedāvāt grāmatas, laikrakstus, žurnālus, kalendārus un varbūt arī kāda cita veida iespiecēdarbus, kas latviešu un vācu valodā izdoti līdz 1940. gadam, bet krievu valodā — līdz 1930. gadam. Gaidīti tiks arī jo īpaši reti izdevumi, kuri nākuši klajā angļu, latīņu, itāļu un citās valodās.

Antikvāro un bukinistisko izdevumu pirmās izsoles katalogā bija ietvertas 209 grāmatas par sākotnējo kopējo summu 9608 rubļi, bet pārdeva 201 izdevumu par 29117 rubļiem. Atsevišķu izdevumu cenas palielinājās 30 un vēl vairākas reizes. Tā «Latviešu konversācijas vārdnīcas» 21 sētums tika pārdots par 2300 rubļiem, bet tā sākotnējā cena bija 600 rubļu. Apmēram pusi no visām grāmatām nopirka dažādu iestāžu bibliotēkas, jo viena vai otra lēmēja dēļ šie izdevumi

bibliotēku fondos vairs nebija atrodami. Arī par otrās antikvāro un bukinistisko izdevumu izsoles galveno uzdevumu organizatori uzskata nodot visplašākajām lasītāju lokam nepamatoti piemirsto autoru darbus, kā arī visā pasaulē slaveno rakstnieku maz zināmas grāmatas. Ļoti gaidīti tiks mūsu dainu, anekdožu dažādu izdevumu pilni sējumi, buramvārdu krājumi, visdažādākie periodiskie izdevumi, ābece, kuras iespiestas 17.—18. gadsimtā. Latviešiem raksturīga milzīga interese par kalendāriem. Tie var būt pat bez apvākiem.

80 procentus no izdevuma pārdošanas cenas saņem tā bijušais īpašnieks. Varbūt pārlūkosim savus grāmatu plauktus vai mājās bēniņos saliktos avīžu un laikrakstu kompleksus? Tie var līti noderēt daudzām bibliotēkām un visplašākajam interesentu lokam.

G. SMITE,

grāmatu tirdzniecības apvienības «Latvijas grāmata» darbiniece

Mūsu kultūras vērtības

Tēva mājas

Ir briesmīgi apzināties, ka ZEMNIEKA kultūru jābrauc skatīties uz Lietuvu. Tur prot rūpēties gan par zemi, gan par cilvēkiem. Tur nav sādžu ar pamestām, tukšām mājām. Kā tas, piemēram, ir manā dzimtajā pusē, kur laukos vecumdienas pavada labi ja viens vai divi sirmi zemnieki. Šie vecie vīri, kuri kā Latvijas dižkoki spītīgi nepadevās aicinājumam atstāt iekopto zemi, dāru un pārceļties uz ciematu, tā arī dzīvo vieni. Bez ceļiem, pat bez laipām pāri meliorācijas novadgrāvjiem. Bez autoveikala, kas reiz nedēļā vismaz maizes klaipu atvestu...

Jā, vēl par Lietuvu un šovasar tur redzēto un izjusto. Augsts nebija ne pusē, bet neredzējam nenokoptus graudaugu tīrumus, nesavāktus salmus. Saule jau krāsojās ļoti rūpīgi apvērstās rugaines. Arī tur līja. No dzimtas puses šķīra tikai dažu stundu brauciens. Un, pārrodoties mājās, atklājās pavisam cita aina. Gallīšu pusē vasarā tik cītīgi indētie miežu tīrumi (nedēļam lauku sētas tuvumā elpu nevarēja atvilkt) bija ar nezālēm caurauguši. Sazin, vai tos plaus un varēs nopļaut...

Arī te, kur Dubna meit likumus; redzamas tipiskas Latgales sādžas. Kolhozs nes skaisto Dubnas vārdu. Daļa lauku dzīvo ciematā. Daļa, tie spītnieki, tomēr palikuši viensētās. Tiesa, līdz vienai otrai mājai vairs ved tikai ceļš, kurš vienīgi ar lielajās traktorū izbraucams un vienīgi zemniekam izbrienams... Līdzās — drāzas, pamestība, nevižība, ar ko bagāta lielražošana. Sodien atklāti un skaidri runājam par lauku sētu, savām un citu tēva mājām, kuras palikušas bez pavarda kūrējiem vai nonākušas vienaldzīgo ziņā. Un ne jau tie biešu ravētāji no kaimiņrepublikas vai citi līgumdarba strādnieki būs tie, kuri liks atdzimst ja zemnieka kultūrai, zemnieka ētikai.

Arī šo māju saimniece — Marta Ostrovska, pie kuras pabijām kopā ar Latvijas Kultūras fonda priekšsēdētāja vietnieci Ramonu Umbliju, vecāko Juris-konsultu Uģi Kalmani un rajona kultūras nodaļas vadītāju Moniku Līvdāni, noraižējusies par savas tēva mājas likteni. Vīnāl šķiet, ka pašreizējie saimnieki

«Dubnā» ir pazaudējuši zemnieka dzīves galvenos principus un isti neorientējas ne lauksaimnieciskajā lielražošanā, ne ekoloģiskajā, ne tīri cilvēciskajā situācijā.

Jautāsi: «Kāpēc rīdzinieki mēroja tālo ceļu uz Latgales viensētu, kur dzīvo Marta Ostrovska?» Nē, ne tikai, lai aplūkotu sakoptību pensionāres mājās. Un arī ne tāpēc, lai skatītu lūznu un drazu kaudzes klētis tuvumā. Sāda aina republikas laukiem tagad ir tik pierasta, ka par to vairs neviens nebrīnās.

Marta Ostrovska ir cilvēks, kurš negrib, lai kāds nicīgi izturētos pret viņas mūža darbu — iekopto dāru, ozoliem, liepām, māju un pat pagalam. Jo tās ir vienīgās, mīļās tēva mājas, kuras ar laiku var ļaungt nātru kalmos. Marta Ostrovska savas tēva mājas grib dāvināt republikas Kultūras fondam.

Sāda vēlēšanās izlolota, apsvēta. Un pensionārei šķiet, ka tā ir visreālākā iespēja saglabāt viensētu nākamajām paaudzēm. Jo, kā viņa pati saka, ir sāpīgi apzināties, ka šie dižkoki, uz kuru saknēm ber mīnerālmēslus un met lūzņus, nokaltis, ka kādreiz pienāks brīdis, kad tos vairs neviens neaprupēs. Tāpēc vajag kādu, kas māju pieskata, pievaldīdz applaut pagalam, kopt dāru. Jo viņa negrib, ka te būtu pa roku galam puspadarīti darbi.

Māja būvēta 1930. gadā, kad vecāki pārcēlās uz viensētu. Di vi brāļi un māsa šeit pavadīja bērnības dienas. Vēlāk aizbrauca uz Rīgu, Ogrī. Tagad tikvien kā atvaļinājumā var apciemot. Viņa — Marta — šeit palika nar vecāku pavarda sargātāju. Tāpat kā citas Latgales sievietes kolhoza fermās strādāja. Unus plūca un sienu vāca. Arī tā gad, ko tur slēpt, lielākoties nālaē sasietu gotīnāl sienu mājās sanes.

— Kas es esmu? — joko Marta Ostrovska. — Spītīga lauku sieva, kuru dažs labs «Dubnas» pusē uzskata par apsēsto. Jo nespēju neatzārdīt skolotai klētniecei, ka nav ļabi drāzas manā dārzā, uz manis stādītiem ne izaudzētiem ozoliem izbērt. Ka aprātu tehnikas vīrus par nevižību, kad viņi ozolu pavēni sāk tehniku remontēt, to ellas

un degviela indē kokus. Ka savas domas par slinkajiem darba darītājiem un slinkto darba organizāciju varu izteikt saimniecības vadītājam.

Un — smejies vai raudi, bet šāda patiesība nevienam pie sirds neiet. Varbūt arī tāpēc viņi, vienai no ciema pensionārem, siena platības (biežāk nekā citiem) ierādītas tur, kur ar izkapti jāpļauj. Jo zina, ka nav ne siena plāvēja, ne izkaptis kapinātāja. Sak, lai protas muti turēt ciet...

Un tomēr. Marta Ostrovska neļūtas sveša savās tēva mājās. Vienīgi grib, lai tās mantojumā saņem saprātīgi un godīgi cilvēki, kuri mīlēs viņas dāru, ozolu un liepas. Varbūt pat jaunu māju šeit kādreiz uzcelš. Ja šādi cilvēki atradīsies (tos tagad meklēs Latvijas Kultūras fonda darbinieki), Marta Ostrovska būs ļoti, ļoti laimīga. Un — vai tas ir maz?

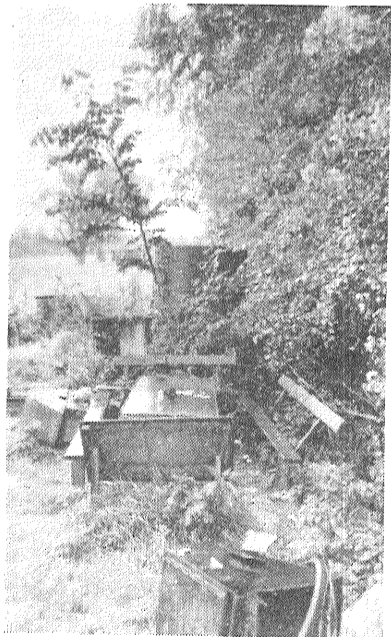
A. ILJINA

ATTELOS:

● Marta Ostrovska (attēlā otrā no labās) sarunā ar rajona kultūras nodaļas vadītāju Moniku Līvdāni, Latvijas Kultūras fonda priekšsēdētāja vietnieci Ramonu Umbliju un juriskonsultu Uģi Kalmani.

● Lūk, par šādu attieksmi pret vietu, kur cilvēks dzīvo un strādā, par šādu pašu cilvēku radīto postāžu Martai Ostrovskai visvairāk sāp sirds.

J. SILICKA foto

Brīvajiem brīžiem — „Apollons” un „Hēra”

Skatīti mēs nepiedzimstam, skatīti mēs kļūstam — apgalvo klubu «Hēra» un «Apollons» dibinātāji. Šie Maskavas rajona kultūras namā izveidotie klubi gatavi uzņemt visus, kas vēlas būt valdzinoši, veikli un stipri.

Augstākās Olimpa dievietes Hēras vārdā savu klubu nosaukušas sievietes, jo šī dieviete bija laulības un precēto sievu aizbildne. Stevišķības, maiguma un zēlsirdības pasaulē kluba biedrēm palīdzēs iestāties «Hēras» viesi — mākslas zinātnieki, ētiskās un estētiskās audzināšanas speciālisti un kulināri. Bet tā kā ģimenes pavarda sargātājam jābūt ne tikai labam, bet arī plevilcīgam, lieti no-

deres modelētāju, frizieru un kosmetologu padomi. Sengrieķu dieviete Hēra esot bijusi valdonīga, untumaina un greisirdīga sieviete. Izskauš šīs rakstura īpašības, kas diemžēl arī mūsdienās piemīt daļā dzimuma pārstāvēm, kluba apmeklētājam palīdzēs psihologi un pat ekstrasesni.

Klubā «Apollons» pulcējušies stiprā dzimuma pārstāvji. Viņiem paredzētas tikšanās lielākoties ar vīrišķīgo profesiju laudim. Abu klubu biedri sastapsies atpūtas vakaros un daudzus kopīgos pasākumos, ko plāno rīkot klubu organizētāji.

J. KOVALENKO,

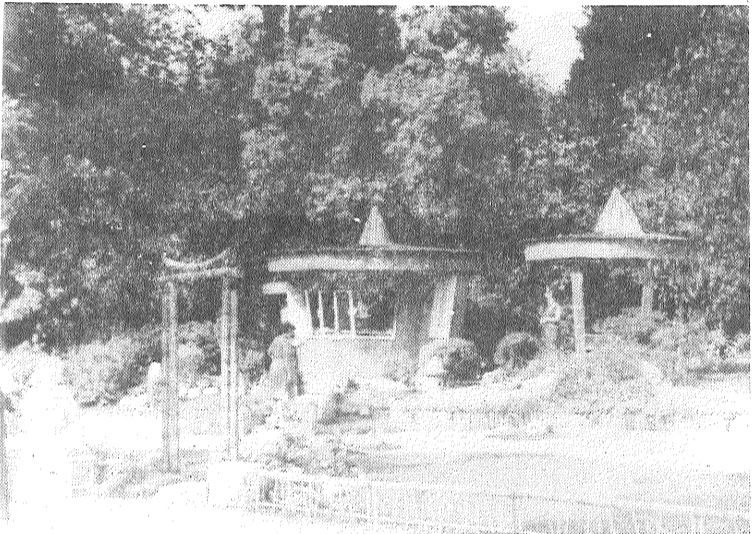
LATINFORM korespondents

Foto kaleidoskops

● Zilo ezeru zemē šovasar bieži skanēja dziesmas. Protams, visnozīmīgākie bija folkloras festivāla «Baltica-88» ieskaņu koncerti Preiļos. Taču ar dziesmu mēs bijām līdz tam un arī turpmākajās gaitās. Lūk, ražošanas apvienības «Dailrade» folkloras ansamblis Eikša ezera krastā sniedz koncertu PSRS čempionāta udensslēpošanā dalībniekiem un, protams, daudzajiem sacensību skatītājiem.

J. SILICKA foto

● Papētiet uzmanīgāk fotoattēlu! Mēģiniet uzminēt, kur tas izdarīts? Vai kaut kur eksotiskās dienvidu zemēs, ekvatora tuvumā? Nē! Šādu skatu varat vērot mūsu pašu Sočos. Atpūtas skvēra iezogojums, vērtīgi un arī kiosks, kur pārdod suvenīrus, ir darināti no bambusa. Jā, Soču dendroloģiskajā parkā ir bambusniedru audzes — no vējiem pasargātās saulainās leplakās.

K. PRIEDISA teksts un foto

SPORTS

Futbolistiem vēl priekšā galvenās cīņas

Turpinās sporta biedrības «Daugava» meistarsacīkšu futbolā otrā riņķa spēles. Tagad noskaidrosies finālisti. Vēlāk — uzvarētāji.

Sis čempionāts ir raksturīgs ar to, ka nepiepildījās sporta līdzjutēju prognozes. Tikai Daugavpils bērnu un jaunatnes sporta skolas komanda spēja parādīt, ko spēj. Daugavpilsieši pēc pirmā riņķa bija līderi. Iespējams, ka tieši viņi kļūs par finālistiem. Krietni sīvāka cīņa izvērtusies par otru ceļazīmi uz finālu. Uz to reāli pretendē 4 komandas — arī Preiļu «Dubna» un Līvānu «Kristāls» (pēc pirmā riņķa ieņēma attiecīgi 2. un 5. vietu).

Otro riņķi stabili sāka Līvānu «Kristāls» — ar četrām uzvarām pēc kārtas. Vienīgi spēlēja ar Daugavpils bērnu un jaunatnes sporta skolu tika piedzīvots zaudējums. Līvānu «Kristāls» no galvenajiem konkurentiem — «Dubnas» un Rēzeknes «Torpedo» — tagad atkal attiecīgi par vienu un diviem punktiem. So triju komandu «strīdā» par ceļazīmi uz finālu var leļauties arī Jēkabpils futbolisti.

«Dubna» otro riņķi uzsāka neveiksmīgi. Pirmajās divās spēlēs (tās notika izbraukumā), tiekoties ar Ludzas un Līvānu futbolistiem, preiļieši zaudēja. Nā-

kamajās spēlēs uzvarēja Balvu un «Torpedo» komandas.

Preiļiešiem vēl jāizvada sešas spēles. Piecas reizes jāspēlē savā laukumā, vienreiz — izbraukumā. Sajās spēlēs arī izšķirsies, kura komanda izcīnīs otro ceļazīmi uz finālsacensībām.

Protams, mēs gribētu, lai par finālistu kļūtu «Dubna» vai «Kristāls». Vai izdosies, tas ir atkarīgs no pašiem futbolistiem.

Daži vārdi par pieaugušo komandu rezervi. Sporta biedrības «Daugava» jaunatnes meistarsacīkstēs mūsu rajona skolēni pagaidām pārliecinoši ieņem 1. vietu. Ir reālas iespējas cīnīties par medaļām (pirms diviem gadiem preiļieši bija čempionāta bronzas medaļu īpašnieki).

Sākušās arī Preiļu pilsētas čempionāta otrā riņķa spēles. Starp sešām komandām, kuras cīnās par pilsētas čempiona titulu, līderpozīcijas ieņem «Lauktehnikas» un «Progresas» futbolisti. Parasti interesantākās un saspringtākās ir noslēguma spēles, kad izšķiras, kura komanda kļūs par uzvarētāju. Tāpēc aicinām līdzjutējus būt aktīviem savu kolektīvu atbalstītājiem.

V. TOCKO,

bērnu un jaunatnes sporta skolas futbola nodaļas treneris

Lions IZMAILOVS

SAPULCE

— Biedri! Sodien mums dienas kārtībā ir trīs jautājumi: pirmais — izbrauciens sestdien sēnēs; otrais — mūsu mīlotā naktssarga izvadīšana pensijā; trešais — pārkārtošanās. Lūdzu, biedri, esiet aktīvāki! Jo veicīgāk izlemsim šos jautājumus, jo agrāk varēsim iet mājās. Un tā — vai brauksim šosestdien sēnēs?

— Brauksim! Brauksim!
— Skaidrs. Pirmais jautājums izlemts. Sākam izskatīt otro. Uzaicinu savākt par rublim, lai nopirktu naktssargam dāvanu. Vai sametīsim naudiņu?

— Sametīsim! Sametīsim!
— Biedri! Atlicis dienas kārtības pēdējais jautājums. Pasakiet, lūdzu, kas pašreiz notiek mūsu zemē!

— Bet kas tad notiek?
— Kas ir noticis?
— Vai atkal kaut kas...?
— Kur tad? Kas?
— Nu, kas pašreiz ir mūsu zemē? Ivanov, kā tu domā?

— Mūsu zemē pašreiz ir vasara.
— Katram redzams, ka vasara. Petrov, atbildi tu, kas mūsu zemē pašreiz ir, tā teikt, sociālajā sfērā?

— Vai patiešām jau būtu komunisms?

— Kāda te runa par komunismu! Sidorov, kas mūsu zemē notiek nu, tāds progresīvs?

— Mūsu zemē pašreiz arvien vairāk kļūst īsti progresīva, arvien vairāk uzkrājas pirmrindas pieredzes, atkāpjas viss vecais, kas savu laiku ir nodzīvojis. Sodien mēs esam kopā visi, mēs esam visi kā viens, un nav tālu tas laiks...

— Pietiek tarkšēt! Mūsu zemē pašreiz ir pārkārtošanās!

— Tā jau veda lieta. Mēs domājam, ka noticis kaut kas jaunāks. Ir, protams, ir pārkārtošanās.

— Jā, notiek pārkārtošanās. Biedri, esiet aktīvāki, izskatiet savas domas. Pastiegsimies, jo šovakar televīzija rāda filmas «Izvirtība pagrabā» 13. sēriju. Kādi ir priekšlikumi? Ivanov?

— Ko vajag, to vajag.
— Tas tā vispārīgi. Runājiet

konkrētāk! Sidorov, ko mums tagad vajag darīt?

— Jāpadomā.

— Bet par ko tu agrāk domāji?

— Vispirms es domāju par sēnēm, tad par naktssargu, par izvirtību, par pagrabu.

— Labi, labi... Petrov, ko tu domā par pārkārtošanos?

— Principā es neesmu pret.

— Malacis! Viņš neiebilst. Visā valsts balso «par», un ta-

FELETONS

gad, lūk, arī Petrovs piebiedrojies vairākumam. Marija Stepanovna, kā jums tas patīk?

— Man tas Petrovs nepatīk. Kā saka, kopš paša sākuma. Pagājušajā gadā desmitnieku aizņēmās. Domāju, ka sāk ap mani lakstoties. Nekā, vienkārsi naudu neatdeva. Un viss.

— Labi. Biedri, formulēsim jautājumu citādāk. Tātad izlemsim, ko darīsim! Vai dzīvosim pa vecam un pasīvi: sak, tu — man, bet es — tev? Vai arī aktīvi ieklausīsimies dzīvē, būsim radoši, pārņemsim iniciatīvu savās rokās? Kāpēc jūs visi kļūvat tādi domīgi? Petrov, kāpēc tu sabozies? Atbildi, vai tu dzīvoši pa jaunam?

— Ja man algu paaugstinās, tad...

— Strādāt vajag, tad tev arī algu palielinās. Bet tu, Ivanov, vai gribi dzīvot pa jaunam?

— Interesanti, interesanti... Petrovam pieliks pie algas, bet es lai dzīvoju pa jaunam!

— Paskaidro, Sidorov, vai tad rublis ir tas galvenais?

— Nē, protams, nē! Galvenais ir dzīvot pa jaunam.

— Malacis, Sidorov! Bet — kas ir vajadzīgs, lai dzīvotu pa jaunam, lai dzīvotu labāk? Nu, kas ir vajadzīgs?

— Vajag algu paaugstināt.

— Atkal domā tikai par sevi. Marija Stepanovna, sakiet kādu vārdu arī jūs! Vai jūs patiešām negribat dzīvot labāk?

— Kurš tad negrib dzīvot labāk? Kaut mūža nogalē. Bet nav jau ar ko...

— Lūk, visi jūs gribat dzīvot labāk. Un tāpēc vajag pārkārtošanos. Noskaidrosim, kas tad ir tā pārkārtošanās? Piemēram, šāda situācija: visu dara, kā saka, ar uguniņu, dienu no dienas kāpinot tempu, arvien ātrāk un ātrāk. Ivanov, kas tas ir?

— Steiga.

— Nevis steiga, bet paštrinājums. Labi. Analizēsim nākamo piemēru: cilvēki kritīzē priekšniekus, saka viņiem acīs visu, ko patiesi domā. Petrov, kas tas ir?

— Laikam jau rupjība.

— Nē, to sauc par atklātumu.

— Bet tagad tu, Ivanov, iztēlojies šādu situāciju: cilvēks kaut ko jaunu izdomā, šim cilvēkam neko nelūdz, neko neprasa, bet viņš vienlaig cenšas visur iekļauties, būt lietās kuršā. Kas tas ir?

— Nekaunība.

— Neuzminēji. Tā ir radoša iniciatīva. Un es jums visiem jautāju: ko jūs varat izdarīt, vadoties pēc šiem trim piemēriem pamatvirzītiem? Piemēram, Ivanov, ko tu vari dot savai zemei?

— Es varu nodot asinis.

— Neaizmīgais alkoholiķis, kam tavas asinis ir vajadzīgas? Un tu, Petrov?

— Es varu laikus ierasties darbā.

— Un tu, Sidorov?

— Hmm... Varu vispirms asinis nodot un pēc tam laiku uz darbu atņemt.

— Marija Stepanovna, sakiet, lūdzu, ko jūs plānojat darīt? Vai arī jūs nodosiet asinis?

— Kāpēc tikai asinis? Es varu arī visas citas analīzes nodot...

— Pilsoni, viss! Sodienai pietiek! Un lieciet aiz auss: rīt visiem laikus jābūt darbā. No pulksten deviņiem līdz vienpadsmitiem notiks sapulce. Turpināsim nodarboties ar pārkārtošanos.

No laikraksta «Literaturnaja gazeta» tulkojis K. PRIEDIS

Sievietes gaita

Sievietes veselība lielā mērā ir atkarīga no viņas galvas. Diemžēl nekatrā skaistā dzimuma pārstāvē prot skaisti iet. Vienas sievietes neveiklī tipina uz augstiem papēžiem, otras viņa rokas un maršē kā grenadieru pa laukumu, trešo sieviešu papēžu klauziona dzirdama pa kilometru. Vai iespējams to visu labot?

Sievietes, kas gan mājās, gan uz ielas vienmēr valkā kurpes uz augstiem papēžiem, neizbēgami izveido tipinošu gaitu. Nedabiskais kāju stāvoklis, staigājot ar kurpēm uz augstiem papēžiem, ķermeni atbalsta laukuma samazināšana spēlēt organismu patērēt daudz enerģijas, lai ieturētu līdzsvaru, tāpēc drīz rodas nogurums. Otra problēma — sauri apavi, kas jau pēc dažām minūtēm katru soli padara par īstām mocībām.

Jāatzīmē, ka gaitai jaunumu nodara arī sporta apavi bez papēžiem. Krosa kurpes gaita kļūst neverīga un nedabiska. Tātad jāvalkā apavi ar vidēji augstu papēdi. Šāda veida apavu priekšrocība ir milzīga, bet gaita enerģiska un atspēriņa.

Izveidot skaistu gaitu iespējams regulārās nodarbībās. Sai nolūka jāatsakās no transporta līdzekļa un kājām jānoiet trīsu līdz četru pieturu attālumus, šādas pastaigas jāveic no rīta un

vakarā. Zinātniski pierādīts, ka sievietei, kas let ar augstu pāceltu galvu, eļķoņos viegli saliektām rokām, darbojas visas muskulu grupas, aktivizējas asinsrite.

Ipašu labumu var dot vingrinājumu kompleksu, ko izstrādājuši bulgāru zinātnieki.

● Staigāšana uz pirkstgaliem, kājas taisnas, rokas — uz gurniem, elkoņi atliekti atpakaļ, mugura iztaisnota.

● Lēna līgana staigāšana vienu minūti, balsts uz visas pēdas, kājas saliekt ceļgalos.

● Elastīga staigāšana straujā tempā (40 sekundes).

● Elastīga staigāšana uz pirkstgaliem. Ķermeni svārs vienmērīgi tiek pārnesti no vienas kājas uz otru, ceļgali saliecas (50 reizes).

● Atspēriņa staigāšana. Solis sākas uz pirkstgaliem, pēc tam balsts pārvietojas uz visu pēdu. Kājas strauji saliecas un iztaisnojas ceļgalos (25—30 reizes).

● Vieglis skrējiens uz pirkstgaliem vienu minūti.

● Valša kustības uz priekšu un atpakaļ. Pagriezieni par 360 grādiem. Plaši valša soli (vienu līdz divas minūtes). So kompleksu var izmantot arī plakanās pēdas ārstēšanai.

(«Sport za rubežom»)

Redaktors P. PIZELIS

MAINA divstābu dzīvokli ar ērtībām Daugavpils rajonā (Nīcgalē) pret līdžvērtīgu 1,5 istabu dzīvokli Preiļos. Tālrunis: 21898.

Maina 1,5 istabu dzīvokli ar ērtībām Rīgā pret 2-3 istabu dzīvokli ar ērtībām Preiļos. Tālrunis: Rīga 251703 (pēc plkst. 19.00, darbdienās).

«Lauktehnikas» Ludzas rajona apvienības Zilupes remontdarbnīcā veic kapitālo remontu traktoriem TDT-55A. Ir tehnikas apmaiņas fonds.

Tuvāku informāciju sniedz Zilupe, Komjaunatnes ielā 58 vai pa tālruniem 42250 42294.

Un tomēr kaut kas paliks pēc cilvēka dzīves plāva. Vai zieds, vai smilga pelēkā. Vai bites dziesma klāvā.

(J. Silazars)
Sērās nolīecam galvas un izsakām līdzjūtību Apolonijai Kivlenieci un piederīgajiem, kad pa zaļo skuju taku pēdējā gaitā aiziet PĒTERA KIVLENIEKA dzīves ceļš.

Līvānu kultūras nama darbinieki

Izsakām līdzjūtību Valentīnai Kudinaļ, MAMUĻU kapu kalniņā izvadot.

Apdrošināšanas inspekcijas kolektīvs

„LEŅINA KAROGS“

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodā.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.
TĀLRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 21996, atbildīgais sekretārs — 22154, agrorūpnieciskā kompleksa, jaunatnes dzīves un sporta nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzzināšanas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iesniegts Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un drāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Valkas ielā 1. 1 nos. Iesniegts. Ofsētielpiedoms. Metiens 14073 eks. (latv. val. 10001 eks., krievu val. 4072 eks.). Indeks 68169. Pas. 1259.